

15 Νοεμβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΣΕΡΓΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 93/92, 112/92, 132/92)

-
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Διορισμοί — Άρθρο 8 σε αντιδιαστολή προς το Άρθρο 11 του περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου (Ν. 33/90) — Η ανέλιξη των Υπαξιωματικών σε Αξιωματικούς γίνεται με νέο διορισμό και όχι με προαγωγή — Οι Κανονισμοί της Κ.Δ.Π. 90/90 δεν είναι *ultra vires*. 5
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Διορισμοί — Συνεντεύξεις — Καν. 21 των περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφωπηρητήσεις) Κανονισμών του 1990 και 1991 (Κ.Δ.Π 90/90 και Κ.Δ.Π 157/91) — Υιοθέτηση στη κριθείσα περίπτωση των πορισμάτων της Γεωργίου κ.ά ν. Δημοκρατίας. 10
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Διορισμοί — Αξιολόγηση — Η προθεσμία για τη διαδικασία αξιολόγηση του Κανονισμού 22 των Κανονισμών είναι ενδεικτική — Η υπέρβασή της δεν επάγεται ακρότητα. 15
- Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Διορισμός — Συνεντεύξεις — Βαρύτητα — Η περίπτωση όπου η συνέντευξη αποτελεί προφορική εξέταση — Υιοθέτηση της Δημοκρατίας ν. Αντωνίου κ.ά. 20

Οι αιτητές προσέβαλαν, με τις προσφυγές που συνεκδικάστηκαν, το διορισμό των ενδιαφερομένων μερών σε Ανθυπολοχαγούς. Αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη ήταν Υπαξιωματικοί πριν από την λήψη της προ-

σβαλλόμενης απόφασης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

5

1. Ο Περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας Νόμος (Ν.33/90) ρητά αναφέρει στο Άρθρο 8 ότι ο διορισμός των Αξιωματικών και των Υπαξιωματικών γίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι μόνο οι προαγωγές και όχι ο διορισμοί των Αξιωματικών και των Υπαξιωματικών που γίνονται, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 11, από το Υπουργό Αμυνας. Όταν οι Υπαξιωματικοί θα ανελιχθούν σε Αξιωματικούς, ο Νομοθέτης προνόησε πως μια τέτοια ανέλιξη γίνεται με νέο διορισμό από το Υπουργικό Συμβούλιο, ενώ η περαιτέρω ανέλιξή τους στους υπόλοιπους βαθμούς των Αξιωματικών γίνεται από το Υπουργό. Συνεπώς οι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν για το διορισμό Υπαξιωματικών σε Κατώτερους Αξιωματικούς, Ανθυπολοχαγούς, δεν είναι *vires* του εξουσιοδοτού- ντος νόμου, γιατί βρίσκονται μέσα στα πλαίσιά του.

10

15

20

Παρόμοιο ζήτημα εξετάστηκε στην απόφαση *Γρηγόρης Γεωργίου κ.ά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*.

25

Το σχετικό απόσπασμα της απόφασής εφαρμόζεται πλήρως και στις υπό κρίση προσφυγές και τα επιχειρήματα των αιτητών κατά συνέ- πεια απορρίπτονται ως αβάσιμα.

30

35

2. Είναι ισχυρισμός των αιτητών στην προσφυγή 93/92 ότι λανθασμέ- να το Συμβούλιο Αξιολογήσεων διενήργησε συνεντεύξεις, για το λό- γο ότι στον Καν. 21, των Περί Αξιωματικών του Στρατού της Δη- μοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμών του 1990 και 1991 (ΚΔΠ 90/90 και 157/91) στον οποίο καθορίζονται τα κριτήρια κρίσης, η συνέντευξη δεν αναφέρεται σαν νόμιμο κριτήριο. Περαιτέρω έγινε ισχυρισμός ότι η όλη διαδικασία των συνεντεύξεων, έπασχε, λόγω του ότι δεν καταγράφηκαν πουθε- νά, οι εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις, κατά τρόπο που να είναι επικτός ο δικαστικός τους έλεγχος. Επίσης αναφέρθηκε πως ο κα- θορισμός αιτιολόγησης των συνεντεύξεων με μόρια δεν ήταν ορθός.

40

Τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, εξαιρούντο της επι- τυχίας σε γραπτές εξετάσεις και αντί αυτών, υπόκειντο σε προσω- πική συνέντευξη. Η βαθμολογία των εκθέσεων ικανότητας των πέ- ντε τελευταίων χρόνων, προέκλυε από το άθροισμα του μέσου όρου των βαθμολογιών των εκθέσεων ικανότητας κάθε χρόνου, με μέγιστη δυνατή βαθμολογία του κριτηρίου αυτού, το 50. Αυτή η δια-

δικασία ακολουθήθηκε για όλους τους αιτητές και για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Κατά τις συνεντεύξεις όμως, καθορίστηκε μέγιστη βαθμολογία τα 20 μόρια. Η βαθμολογία της συνέντευξης του κάθε υποψηφίου, προστέθηκε στη βαθμολογία των εκθέσεων ικανότητας του κάθε υποψηφίου.

5

Στην προαναφερθείσα απόφαση *Γεωργίου κ.ά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*. Το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί με πανομοιότυπους ισχυρισμούς, στις σελ. 708-710 της απόφασης.

10

Υιοθετείται πλήρως το αντίστοιχο απόσπασμα από την προαναφερθείσα απόφαση το οποίο εφαρμόζεται πλήρως στην παρούσα υπόθεση και κατά συνέπεια οι πανομοιότυποι ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.

15

3. Η προθεσμία που θέτει ο Καν. 22 είναι ενδεικτική και δεν έχει το χαρακτήρα θέσπισης Κανόνα, η παράβαση του οποίου επάγει ακυρότητα στη διαδικασία.

4. Στη προσφυγή αρ. 112/92, γίνεται ισχυρισμός ότι δόθηκε από τους καθ' ύλην η αίτηση παράνομα αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις και καθιερώθηκε νέο κριτήριο με το οποίο εξωστραχίστηκε η εν γένει προσφορά των υποψηφίων όπως αυτή εμφανίζεται στη βαθμολογία εκθέσεων ικανότητας.

20

25

Μια τέτοια εισήγηση δεν ευσταθεί για τους λόγους που προαναφέρθηκαν. Ακόμα η θέση αυτή ενδυναμώνεται και από πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά.* Στην απόφαση αυτή στη σελ. 343 αναφέρονται τα ακόλουθα:

30

“Η νομολογιακή αρχή ότι η συνέντευξη έχει περιορισμένη βαρύτητα έναντι των άλλων κριτηρίων εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που η συνέντευξη δεν αποτελεί και προφορική εξέταση πάνω σε ουσιαστικά θέματα αναγκαία για την υπηρεσία ή όπου ο Νόμος προβλέπει διαφορετικά”.

35

Επίσης στη σελ. 343 αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Αναφορικά με το ύψος της ανώτατης βαθμολογίας σε κάθε στοιχείο, το Δικαστήριο τούτο δεν υποκαθιστά την κρίση της Διοίκησης. Εν πάση περιπτώσει, ευρίσκουμε ότι η επιμέρους ανώτατη βαθμολογία για κάθε στοιχείο, όπως καθορίζεται στο έντυπο, είναι εύλογος. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν υπάρχει και άλλη άποψη η

40

οποία είναι επίσης εύλογος.

- 5 Το Δικαστήριο συμφωνεί με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ'ων αίτηση, πως στην παρούσα υπόθεση η συνέντευξη των υποψηφίων απο-τελούσε κα προφορική εξέταση πάνω σε ουσιαστικά θέματα αναγκαία για την υπηρεσία και η βαθμολογία που δόθηκε ήταν εύλογη.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 700,

15

Δημοκρατία ν. Αντωνίου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 325.

Προσφυγές

- 20 Προσφυγές εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν Ανθυπολοχαγοί στο Στρατό της Δημοκρατίας αντί των αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 93/92.

25

Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 112/92.

Α. Παπαχαλαράμπος και Π. Αγγελίδης, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 132/92.

30

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με τις παρούσες προσφυγές που συνεκδικάστηκαν, οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ημερ. 21.11.91, με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη διορίστηκαν Ανθυπολοχαγοί στο Στρατό της Δημοκρατίας από τις 2.12.91, αντί των αιτητών.

40

Οι αιτητές είναι μόνιμοι Υπαξιωματικοί του Στρατού της Δημοκρατίας και κατέχουν το βαθμό του Αρχιλοχία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι μόνιμοι Αξιωματικοί του Στρατού της Δημοκρατίας και κατέχουν το βαθμό Ανθυπολοχαγού από τις 2.12.91. Όλα τα ενδια-

φερόμενα μέρη διορίστηκαν στο Στρατό της Δημοκρατίας με το βαθμό του Λοχία μεταξύ της 1.6.76 και 1.4.78. Οι αιτητές, που στον Πίνακα Αξιολόγησης (Παράρτημα 17) έχουν αύξοντα αρ. 1, 2, 4-7, 10 και 12, διορίστηκαν στο στρατό της Δημοκρατίας την 1.3.77 και οι με αύξοντα αρ. 3, 8, 9 και 11, στις 23.4.77.

5

Ο Υπουργός Άμυνας με απόφασή του ημερ. 30.7.91, αποφάσισε την συγκρότηση του Συμβουλίου Αξιολογήσεων Υπαξιωματικών και διόρισε τα μέλη του. Επειδή οι αιτητές κατά τον ουσιώδη χρόνο συγκρότησης του Συμβουλίου, πληρούσαν τις προϋποθέσεις για αξιολόγηση, το Συμβούλιο τους αξιολόγησε και στον Πίνακα Αξιολόγησης (Παράρτημα 17) τους κατάταξε ως ακολούθως:-

10

Αιτητής με αύξοντα αρ. 1,	46ος	
" " " " 2,	48ος	15
" " " " 3,	38ος	
" " " " 4,	17ος	
" " " " 5,	36ος	
" " " " 6,	47ος	
" " " " 7,	77ος	20
" " " " 8,	37ος	
" " " " 9,	22ος	
" " " " 10,	73ος	
" " " " 11,	28ος	
" " " " 12,	49ος	25

Τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν και αυτοί μόνιμοι Υπαξιωματικοί του Στρατού της Δημοκρατίας, και όπως οι αιτητές πληρούσαν και αυτοί τις προϋποθέσεις για αξιολόγηση. Το Συμβούλιο τους αξιολόγησε και τους κατάταξε πρώτους στον Πίνακα Αξιολόγησης με σειρά από 1-16 (βλ. Παράρτημα 17).

30

Όλοι οι υποψήφιοι ανήρχοντο στους 93 (βλ. Παράρτημα 17).

Το πρακτικό του Συμβουλίου Αξιολογήσεων Υπαξιωματικών και ο Πίνακας Αξιολόγησης υποβλήθηκε στον Υπουργό Άμυνας, ο οποίος υπέβαλε σχετική πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο (βλ. Παράρτημα 19), για διορισμό στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού των 16 πρώτων κατά σειρά του Πίνακα Αξιολόγησης που ήταν τα ενδιαφερόμενα μέρη.

35

40

Το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του ημερ. 21.11.91 (βλ. Παράρτημα 20), προέβη στο διορισμό των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού από 2.12.91.

Ο λόγος που μόνο οι 16 πρώτοι από τους αξιολογηθέντες Υπαξιωματικούς διορίστηκαν στο βαθμό του Ανθυπολοχαγού, είναι γιατί ο αριθμός των Ανθυπολοχαγών που θα διορίζοντο από την τάξη των Υπαξιωματικών μετά από την αξιολόγησή τους, θα έπρεπε να ήταν το 50% των Ανθυπολοχαγών απόφοιτων Ανωτάτων Στρατιωτικών Σχολών, που θα διορίζοντο μέσα στον ίδιο χρόνο, και οι οποίοι για το 1991 ήταν 32.

Οι προσβαλλόμενοι διορισμοί διενεργήθηκαν με βάση τις διατάξεις του περί Στρατού της Δημοκρατίας Νόμου (Ν. 33/90) και τους περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμούς του 1990 και 1991 (Κ.Δ.Π. 90/90 και Κ.Δ.Π. 157/91).

Το άρθρο 8(1) του Ν. 33/90, καθορίζει το όργανο που αποφασίζει για το διορισμό Αξιωματικών και Υπαξιωματικών και αυτό είναι το Υπουργικό Συμβούλιο. Επίσης καθορίζεται με το άρθρο αυτό ότι οι σπλίτες διορίζονται από τον Υπουργό Άμυνας. Όσον αφορά όμως τις προαγωγές των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών, το άρθρο 11 του Νόμου καθορίζει ότι οι προαγωγές αυτές γίνονται από τον Υπουργό Άμυνας, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στους Κανονισμούς. Το άρθρο 27 του Νόμου προβλέπει εξουσία έκδοσης Κανονισμών από το Υπουργικό Συμβούλιο για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου και χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα της πρόνοιας αυτής, αναφέρονται στο εδάφιο 2 τα θέματα που μπορούν να καλυφθούν με τους Κανονισμούς αυτούς. Μεταξύ των θεμάτων αυτών είναι και οι διορισμοί και οι προαγωγές. Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 27 του Νόμου, εκδόθηκαν οι προαναφερθέντες Κανονισμοί, Κ.Δ.Π. 90/90, που τροποποιήθηκαν αργότερα με την Κ.Δ.Π. 157/91. Ακόμα θα πρέπει να αναφερθεί πως σύμφωνα με το άρθρο 5 του Νόμου, οι Αξιωματικοί του Στρατού Ήερās διακρίνονται σε Ανώτατους Αξιωματικούς, Ανώτερους Αξιωματικούς και Κατώτερους Αξιωματικούς. Ο κατώτερος βαθμός Κατώτερου Αξιωματικού είναι ο Ανθυπολοχαγός. Επίσης με το ίδιο άρθρο καθορίζονται οι βαθμοί των Υπαξιωματικών του Στρατού Ήερās. Ο ανώτερος βαθμός Υπαξιωματικού του Στρατού Ήερās είναι αυτός του Ανθυπασπιστή. Ο επόμενος ανώτερος βαθμός μετά τον Ανθυπασπιστή είναι ο βαθμός του Ανθυπολοχαγού που κατατάσσεται στους Κατώτερους Αξιωματικούς.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν Υπαξιωματικοί (Ανθυπασπιστές) όπως και οι αιτητές, οι οποίοι διορίστηκαν σε Ανθυπολοχαγούς. Ο διορισμός των Υπαξιωματικών σε Ανθυπολοχαγούς διέπεται από τους Κανονισμούς Κ.Δ.Π. 90/90, Μέρος VII, Κανονισμοί 18-24,

όπως τροποποιήθηκαν από την Κ.Δ.Π. 157/91.

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών στην προσφυγή αρ. 93/92, ότι οι Καν. 4(γ) και 18-24, είναι *ultra vires* του εξουσιοδοτικού Νόμου, γιατί ενώ ο Νόμος στο άρθρο 11 καθόρισε ότι προάγονται και οι Υπαξιωματικοί, οι εν λόγω Κανονισμοί περιόρισαν και/ή εξαφάνισαν το δικαίωμα των Υπαξιωματικών να προαχθούν και να γίνουν Αξιωματικοί. Ακόμα αναφέρεται ότι αφού οι Υπαξιωματικοί ευρίσκονται ήδη στην υπηρεσία, ο διορισμός των γίνεται μόνο μια φορά και η διεκδίκηση ανέλιξής τους σε Ανθυπολοχαγούς είναι μόνο δυνατή διά προαγωγής και όχι διορισμού.

Η εισήγηση αυτή του ευπαίδευτου συνηγόρου των αιτητών κατά τη γνώμη μου δεν ευσταθεί, γιατί ο Ν. 33/90 ρητά αναφέρει στο άρθρο 8 ότι ο διορισμός των Αξιωματικών και των Υπαξιωματικών γίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι μόνο οι προαγωγές και όχι οι διορισμοί των Αξιωματικών και των Υπαξιωματικών που γίνονται, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 11, από τον Υπουργό 'Αμυνας. Όταν οι Υπαξιωματικοί θα ανεληχθούν σε Αξιωματικούς, ο Νομοθέτης προνόησε πως μια τέτοια ανέλιξη γίνεται με νέο διορισμό από το Υπουργικό Συμβούλιο, ενώ η περαιτέρω ανέλιξή τους στους υπόλοιπους βαθμούς των Αξιωματικών, γίνεται από τον Υπουργό Εσωτερικών. Συνεπώς οι Κανονισμοί που θεσπίστηκαν για το διορισμό Υπαξιωματικών σε Κατώτερους Αξιωματικούς, Ανθυπολοχαγούς, δεν είναι *ultra vires* του εξουσιοδοτούντος νόμου, γιατί βρίσκονται μέσα στα πλαίσιά του.

Μια παρόμοια εισήγηση αντιμετώπισα σε πρόσφατη απόφασή μου στην *Γρηγόρης Γεωργίου κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 700 όπου μεταξύ άλλων ανάφερα στη σελίδα 706 τα ακόλουθα:-

"Αποτελεί πάγια αρχή της νομολογίας, πως η δευτερογενής νομοθεσία οφείλει να βρίσκεται εντός των πλαισίων του εξουσιοδοτούντος νόμου. Οι νομικές αρχές, οι οποίες διέπουν ερωτήματα αναφερόμενα σε δευτερογενή νομοθεσία, η οποία είναι κατ' ισχυρισμό *ultra vires*, έχουν συνοψιστεί στην *Papaxenofontos & Others v. R.* (1982) 3 C.L.R. 1037, 1047. Η απάντηση στο ερώτημα κατά πόσον δευτερογενής νομοθεσία βρίσκεται στα πλαίσια του εξουσιοδοτούντος νόμου, εξαρτάται, ανάλογα με την περίπτωση, από την ερμηνεία του σχετικού εξουσιοδοτούντος νόμου. [*Miliotis v. R.* (1986) 3 C.L.R. 1341, *Hara Hotels Ltd and Others v. R.* (1987) 3 C.L.R. 618]. Στους σύγχρονους νόμους, επικρατεί η πρακτική παραχώρησης εξουσίας θέσπισης δευτερογενούς νομο-

5 θεσίας στο Υπουργικό Συμβούλιο "για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του νόμου", η δε γενική αυτή πρόνοια, ακολουθείται από την απαρίθμηση συγκεκριμένων ειδικών θεμάτων αναφορικά με τους κανονισμούς οι οποίοι δύνανται να θεσπιστούν, "άνευ βλάβης της γενικότητας της ως άνω εξουσιοδότησεως".

10 Στην εξεταζόμενη περίπτωση, το Υπουργικό Συμβούλιο είχε, βάσει του άρθρου 27(1) και (2) του Νόμου, την εξουσία να καθορίσει με Κανονισμούς και θέματα σχετικά με διορισμούς και προαγωγές μελών του Στρατού.

15 Σύμφωνα με το άρθρο 8(1) του Νόμου, ο διορισμός των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών γίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο και σύμφωνα με το άρθρο 11, οι προαγωγές τους γίνονται από τον Υπουργό, με διαδικασία που καθορίζεται με Κανονισμούς που εκδίδονται με βάση το νόμο.

20 Το άρθρο 9(1) του νόμου, καθορίζει ότι, "ο διορισμός Αξιωματικού ή Υπαξιωματού που είναι απόφοιτος Ανωτάτης Στρατιωτικής Σχολής ή Στρατιωτικής Σχολής, όπως θα ήταν η περίπτωση, ή Αξιωματικού που προέρχεται από την τάξη των Υπαξιωματικών γίνεται χωρίς περίοδο δοκιμασίας, ενώ ο διορισμός κάθε άλλου Αξιωματικού ή Υπαξιωματικού, καθώς κάθε οπλίτη γίνεται με περίοδο δοκιμασίας".

25 Στην υπό κρίση περίπτωση, τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, προέρχονταν από την τάξη των Υπαξιωματικών, συνεπώς, με βάση το πιο πάνω άρθρο του νόμου, η διαδικασία ένταξής τους στην τάξη των Αξιωματικών ήταν διά διορισμού τους, χωρίς περίοδο δοκιμασίας, από το Υπουργικό Συμβούλιο.

35 Κανένα πειστικό επιχείρημα ή στοιχείο δεν τέθηκε ενώπιόν μου, που να θεμελιώνει τον ισχυρισμό ότι οι καθ' ων η αίτηση όφειλαν να διενεργήσουν προαγωγές και όχι διορισμούς στην υπό κρίση υπόθεση. Επίσης, αστήριχτο παρέμεινε το επιχείρημα ότι οι Κανονισμοί 4(γ) και 18-24 ήταν ultra vires, γιατί εξαφάνισαν ή περιορίσαν το δικαίωμα των Υπαξιωματικών να προαχθούν και να γίνουν Αξιωματικοί. Η διεκδίκηση του βαθμού του Αξιωματικού από Υπαξιωματικό, ήταν δυνατή μέσω διορισμού

40 του με βάση τη διαδικασία που προβλέπετο από τους Κανονισμούς. Οι υπό εξέταση Κανονισμοί, ούτε ήταν αντίθετοι ούτε αντίκειντο προς τον εξουσιοδοτούντα νόμο.

Οι πιο πάνω ισχυρισμοί των αιτητών αποτυγχάνουν και απορ-

ρίπτονται.”

Το απόσπασμα αυτό της απόφασής μου εφαρμόζεται πλήρως και στις υπό κρίση προσφυγές και τα επιχειρήματα των αιτητών κατά συνέπεια απορρίπτονται ως αβάσιμα.

5

Είναι επίσης ισχυρισμός των αιτητών στην προσφυγή 93/92 ότι λανθασμένα το Συμβούλιο Αξιολογήσεων διενήργησε συνεντεύξεις, για το λόγο ότι στον Καν. 21, στον οποίο καθορίζονται τα κριτήρια κρίσης, η συνέντευξη δεν αναφέρεται σαν νόμιμο κριτήριο. Περαιτέρω έγινε ισχυρισμός ότι η όλη διαδικασία των συνεντεύξεων έπασχε, λόγω του ότι δεν καταγράφτηκαν πουθενά, οι εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις, κατά τρόπο που να είναι επικτός ο δικαστικός τους έλεγχος. Επίσης αναφέρθηκε πως ο καθορισμός αιτιολόγησης των συνεντεύξεων με μόρια δεν ήταν ορθός.

10

15

Τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, εξαιρούντο της επιτυχίας σε γραπτές εξετάσεις και αντί αυτών, υπόκειντο σε προσωπική συνέντευξη. Η βαθμολογία των εκθέσεων ικανότητας των πέντε τελευταίων χρόνων, προέκυψε από το άρθροισμα του μέσου όρου των βαθμολογιών των εκθέσεων ικανότητας κάθε χρόνου, με μέγιστη δυνατή βαθμολογία του κριτηρίου αυτού, το 50. Αυτή η διαδικασία ακολουθήθηκε για όλους τους αιτητές και για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Κατά τις συνεντεύξεις όμως, καθορίστηκε μέγιστη βαθμολογία τα 20 μόρια. Η βαθμολογία της συνέντευξης του κάθε υποψήφιου, προστέθηκε στη βαθμολογία των εκθέσεων ικανότητας του κάθε υποψηφίου.

20

25

Στην προαναφερθείσα απόφασή μου, *Γεωργίου κ.ά. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με πανομοιότυπους ισχυρισμούς. Στις σελ. 708-710 της απόφασης αναφέρω τα ακόλουθα:

30

”Στον Καν. 20 της ΚΔΠ 90/90, καθορίζονταν τα προσόντα που έπρεπε να έχει ένας Υπαξιωματικός για να δικαιούται αξιολόγησης από το Συμβούλιο Αξιολογήσεων. Στην παράγραφο (ε) του Καν. 20 καθορίστηκε σαν ένα από τα προσόντα αυτά και η επιτυχία σε γραπτές εξετάσεις. Σύμφωνα, όμως, με την επιφύλαξη της παραγράφου (ε), από τις εξετάσεις αυτές εξαιρούντο οι Υπαξιωματικοί που υπηρετούσαν πριν από την έναρξη της ισχύος των Κανονισμών, οι οποίοι, όμως, θα υπόκειντο σε προσωπική συνέντευξη από το Συμβούλιο Αξιολογήσεων, τα αποτελέσματα της οποίας ελαμβάνοντο δεόντως υπόψη για σκοπούς αξιολόγησης.

35

40

Σύμφωνα με τον Καν. 21(1)(α) και (β), το Συμβούλιο αξιολογεί τους δικαιούμενους σε αξιολόγηση Υπαξιωματικούς με βάση τις εκθέσεις ικανότητας των 5 τελευταίων χρόνων και με βάση τις γραπτές εξετάσεις. Η βαθμολογία των γραπτών εξετάσεων, σύμφωνα με τον Καν. 21(1)(β) και 21(2), ανάγεται στην κλίμακα του 50. Επίσης, σύμφωνα με την τελική παράγραφο (2) του ίδιου Κανονισμού, η μεγίστη δυνατή τελική βαθμολογία του 100 προέκυπτε από το άθροισμα των βαθμολογιών των δύο κριτηρίων των παραγράφων (α) και (β) του Καν. 21, που ήταν 50 βαθμοί για το κριτήριο των εκθέσεων ικανότητας και 50 για το κριτήριο των γραπτών εξετάσεων.

Πουθενά στους Κανονισμούς δεν αναφέρετο πως η μεγίστη δυνατή βαθμολογία των συνεντεύξεων έπρεπε να ήταν το 50. Η βαθμολογία αυτή, όπως προκύπτει σαφώς από τους προαναφερθέντες Κανονισμούς, αναφέρετο μόνο στην περίπτωση διεξαγωγής γραπτών εξετάσεων. Τόσο οι αιτητές, όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, υπάγονταν στην επιφύλαξη της παραγράφου (ε), ανωτέρω, και εξαιρούντο από τη διαδικασία των γραπτών εξετάσεων. Οι καθ' ων η αίτηση ενέργησαν ορθά και μέσα στα πλαίσια του νόμου, υποβάλλοντας τους υποψηφίους αυτούς σε προφορική συνέντευξη.

Το γεγονός ότι η βαθμολογία του 5 καθορίστηκε από το Συμβούλιο σαν η μεγίστη για την αξιολόγηση των υποψηφίων, δεν αντίκειται στις πρόνοιες της παραγράφου (2) του Καν. 21, για το λόγο ότι η βαθμολογία του 50 στην παράγραφο αυτή αναφέρετο ρητά στο κριτήριο των γραπτών εξετάσεων. Επίσης, η μεγίστη δυνατή τελική βαθμολογία του 100, στην ίδια παράγραφο, αναφέρετο στο άθροισμα των βαθμολογιών (α) και (β) της παραγράφου (1) του Καν. 21, όπου το κριτήριο (β) αφορούσε και πάλι την περίπτωση διεξαγωγής γραπτών εξετάσεων. Για τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων, το Συμβούλιο αποφάσισε να δοθούν μέχρι 5 μόρια. Αυτό ήταν απόλυτα επιτρεπτό και εντός των πλαισίων της διακριτικής ευχέρειας του αρμοδίου οργάνου.

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως το διορίζον ή προάγον οργανο, δεν είναι ανάγκη να καταγράφει τις ερωτήσεις και απαντήσεις των υποψηφίων, αλλά μόνο τα ευρήματα για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Πληθώρα αποφάσεων επιβεβαιώνουν ότι δεν είναι απαραίτητο να αντικατοπτρίζεται στα πρακτικά το ακριβές περιεχόμενο μιας συνέντευξης, αλλά μόνο η γενική εντύπωση που άφησαν οι υποψήφιοι κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης. (Βλ. *Ektorides v. R.* (1986) 3 C.L.R.

2198, *HjiGeorghiou v. CTO* (1986) 3 C.L.R. 1110, *Νίκος Σιαμάνης v. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2563, *Χρυσάνθος Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1663, *Φειδίας Εκτωρίδης v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922 και *Ανδρέας Μιτσιδής v. Ε.Ε.Υ.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 823.

5

Είναι γεγονός, πως στην υπό κρίση υπόθεση το Συμβούλιο δεν κατέγραψε στο πρακτικό της 6.11.90 τα αποτελέσματα συνέντευξης για κάθε υποψήφιο ξεχωριστά, ούτε χρησιμοποίησε τους χαρακτηρισμούς εξαιρετος, πολύ καλός ή καλός. Κατέγραψε μόνο ότι δέκτηρε σε προσωπική συνέντευξη ξεχωριστά τον κάθε αξιολογούμενο και ότι δόθηκε βαρύτητα στις βαθμολογίες των Εκθέσεων Ικανότητας των 5 τελευταίων χρόνων με μεγίστη βαθμολογία τα 50 μόρια, όπως προβλέπετο από τους Κανονισμούς, ενώ για τα υπόλοιπα στοιχεία δόθηκε βαρύτητα μέχρι 5 μόρια. Στο ίδιο πρακτικό αναφέρθηκε, επίσης, πως ο εισηγητής-γραμματέας ετοίμασε και υπέβαλε προς το Συμβούλιο, Κατάσταση με τις βαθμολογίες των Εκθέσεων Ικανότητας των αξιολογούμενων για τα 5 τελευταία χρόνια. Στην Κατάσταση αυτή, η οποία κατατέθηκε στο Δικαστήριο και σημειώθηκε σαν Τεκμήριο 2 σε δέση, φαίνεται η αναλυτική βαθμολογία των Εκθέσεων Ικανότητας του κάθε υποψηφίου για τα 5 τελευταία χρόνια και το γενικό σύνολο βαθμολογίας του καθενός κατά τα χρόνια αυτά. Επίσης, στο Δικαστήριο κατατέθηκαν τα περιληπτικά σημειώματα των Υπαξιωματικών που είχαν συμπληρωμένη υπηρεσία στο Στρατό 13 χρόνια, που σημειώθηκαν σαν Τεκμήριο 1 σε δέση. Σαν Τεκμήριο 3 σε δέση, κατατέθηκε Κατάσταση Υπαξιωματικών του Στρατού που είχαν συμπληρωμένη υπηρεσία 13 χρόνια, μαζί με Πίνακα όλων των αξιολογούμενων από το Συμβούλιο Αξιολογήσεων Αξιωματικών με τις βαθμολογίες στις Εκθέσεις Ικανότητας (στοιχείο δ), τα αποτελέσματα της προσωπικής συνέντευξης (στοιχείο ε) και την τελική βαθμολογία (στοιχείο στ). Από τα πιο πάνω τεκμήρια που κατατέθηκαν, αλλά και δεδομένου ότι η τελική βαθμολογία του Πίνακα Σειράς Καταλληλότητας Αξιολογηθέντων Αξιωματικών που ετοίμασε το Συμβούλιο (Παραρτήματα 19 & 21 στην ένσταση), δεν ήταν παρά το άθροισμα των αντικειμενικών κριτηρίων του μέσου όρου των Εκθέσεων Ικανότητας με μέγιστη δυνατή βαθμολογία το 50, προκύπτει ότι οι βαθμοί πέραν της ως άνω βαθμολογίας που έλαβε ο κάθε υποψήφιος, ήταν το τελικό αποτέλεσμα της βαθμολογίας κατά τις συνεντεύξεις.

Οι σχετικοί ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.”

Υιοθετώ πλήρως το προαναφερθέν απόσπασμα από την προαναφερθείσα απόφασή μου, το οποίο εφαρμόζεται πλήρως στην παρούσα υπόθεση και κατά συνέπεια οι πανομοιότυποι ισχυρισμοί των αιτητών απορρίπτονται.

5

Στις προσφυγές αρ. 93/92 και 132/92, γίνεται ισχυρισμός ότι η συγκρότηση του Συμβουλίου Αξιολογήσεων έγινε στις 30.7.91 και η όλη διαδικασία θα έπρεπε να ολοκληρωθεί μέσα σε ένα μήνα από τη συγκρότηση και σύγκληση του Συμβουλίου, ενώ στην πραγματικότητα αυτή συμπληρώθηκε έξω από το χρονοδιάγραμμα αυτό. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς αυτούς, συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση πως η προθεσμία που θέτει ο Καν. 22 είναι ενδεικτική και δεν έχει το χαρακτηρισμό θέσπισης Κανόνα, η παράβαση του οποίου επάγει ακυρότητα στη διαδικασία.

15

Οι αιτητές στην προσφυγή αρ. 132/92 παραπονούνται επίσης ότι στην παρούσα υπόθεση δεν φαίνεται πουθενά στα Παραρτήματα, ότι έγινε ο διορισμός του εισηγητή και του γραμματέα του Συμβουλίου Αξιολογήσεων. Το παράπονο αυτό δεν ευσταθεί, γιατί όπως προκύπτει από το Παράρτημα "Α", που επισυνάφθηκε στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ο διορισμός του εισηγητή και του γραμματέα έγινε από τον Αρχηγό Γ.Ε.Ε.Φ. με την υπ' αρ. Φ.412.5/4/81389/Σ. 963/31.7.1991 Διαταγή.

25

Στην προσφυγή αρ. 112/92, γίνεται ισχυρισμός ότι δόθηκε από τους καθ' ων η αίτηση παράνομα αυξημένη βαρύτητα στις συνεντεύξεις και καθιερώθηκε νέο κριτήριο με το οποίο εξωστραβίστηκε η εν γένει προσφορά των υποψηφίων όπως αυτή εμφανίζεται στη βαθμολογία εκθέσεων ικανότητας.

30

Μια τέτοια εισήγηση δεν ευσταθεί για τους λόγους που προαναφέρθηκαν. Ακόμα η θέση αυτή ενδυναμώνεται και από πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Αναπάτου Δικαστηρίου *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά.* (1993) 3 Α.Α.Δ. 325. Στην απόφαση αυτή στη σελ. 343 αναφέρονται τα ακόλουθα:

35

“Η νομολογιακή αρχή ότι η συνέντευξη έχει περιορισμένη βαρύτητα έναντι των άλλων κριτηρίων εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που η συνέντευξη δεν αποτελεί και προφορική εξέταση πάνω σε ουσιαστικά θέματα αναγκαία για την υπηρεσία ή όπου ο Νόμος προβλέπει διαφορετικά.”

40

Επίσης στη σελ. 343 αναφέρονται τα ακόλουθα:

“Αναφορικά με το ύψος της ανώτατης βαθμολογίας σε κάθε στοιχείο, το Δικαστήριο τούτο δεν υποκαθιστά την κρίση της Διοίκησης. Εν πάση περιπτώσει, ευρίσκουμε ότι η επιμέρους ανώτατη βαθμολογία για κάθε στοιχείο, όπως καθορίζεται στο έντυπο, είναι εύλογος. Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν υπάρχει και άλλη άποψη η οποία είναι επίσης εύλογος.” 5

Συμφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, πως στην παρούσα υπόθεση η συνέντευξη των υποψηφίων αποτελούσε και προφορική εξέταση πάνω σε ουσιαστικά θέματα αναγκαία για την υπηρεσία και η βαθμολογία που δόθηκε ήταν εύλογη. 10

Οι αιτητές δεν απέδειξαν υπεροχή ή οποιοδήποτε άλλο λόγο ακυρότητας που επικαλέστηκαν, για να δικαιολογείται η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης. Η προσβαλλόμενη πράξη ήταν εύλογα επιτρεπτή. 15

Κατά συνέπεια, όλες οι συνεκδικαζόμενες προσφυγές απορρίπτονται και η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.